

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ**

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ  
ΓΡΑΦΕΙΑ Γεροκωστοπούλου 60.

173 δ

ΤΕΥΧΟΣ Θ'.

**ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ  
ΚΑΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ  
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ**

Τῇ εὐγενῇ προσφορᾷ Ἀνδρέου Μοναχοῦ, Ἀγιογράφου.

ὑπὲρ τῆς Φιλανθρωπικῆς οἰκίας

ΠΑΤΡΑΙ Νοέμβριος 1925.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΗΜ. ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ—ΠΑΤΡΑΙ

# Α'. ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΑΝΔΡΕΑΝ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ

Οὗ ἡ ἀκροστοιχίς

“ΔΕΞΑΙ ΔΕΗΣΙΝ ΑΝΡΕΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ,,

Τροπάριον ἤχος δ'. πρὸς τό, Τῇ Θεοτόκῃ....

Τοῦ Πρωτοκλήτου τῷ ναῶ νῦν προσδράμωμεν, οἱ ἐν ταῖς νόσοις καὶ δεινοῖς κατεχόμενοι, ἀπὸ βαθέων κράζοντες καρδίας αὐτῷ ἐνδοξε Πρωτόκλητε, ὦ Ἀνδρέα Θεόπτα, πρόφθασον καὶ ἴασαι, νοσημάτων παντοίων, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς τῇ σῇ σκέπῃ θεομῶς καταφεύγοντας.

Δόξῃ· τὸ αὐτό· καὶ νῦν. Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς.....

“Ο ν'. εἰτα ὁ κανὼν· ᾠδὴ α'. ἤχος πλ. δ'. Ὑγράν διεδεύσας ὥσει.

Δεσμῆν τε καὶ λύειν παρὰ Χριστοῦ, λαβὼν ἐξουσίαν, ἁμαρτίας με τοῦ δεσμοῦ, λύσον ὦ Ἀνδρέα Θεηγόρε· καὶ γὰρ αὐτὴ μοι, τὴν νόσον ἐπὶνεγξεν.

Ἐν νόσοις καὶ πόνοις παντοδαποῖς, τρυχόμενος μάχαρ, ἐκ καρδίας σὲ δυσωπῶ, τούτων παρασχέιν μοι τὴν ταχέαν, ἀπαλλαγὴν καὶ τελείαν ὑγείωσιν.

Ξενωθείς ἀφρόνως τῆς ἐντολῆς, Θεοῦ παρεδόθη, τῇ δικαίᾳ αὐτοῦ ὀργῇ· ὃν περ ἐκδυσώπει ὦ Ἀνδρέα, ἰλέφ ὀμματα μάχαρ προσβλέψαι με.

Θεοτοκίον

Ἀπόρητον τεῖχος καὶ ἀρραγές, γενοῦ μοι Παρθένε, καταφεύγοντι εὐλαβῶς, τῇ σκέπῃ σου κόρη Θεομήτορ, πλήν σου γὰρ ἄλλην, ἐλπίδα οὐ κέκτημαι.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἰκεσίας Ἀνδρέα, οὐ δραστηαῖς Ἄγιε, τοὺς ἐν τῷ ναῶ σου φοιτῶντας, καὶ αἰτουμένους σε, πάντας ἐξάρπασον, ἐκ συμφορῶν καὶ κινδύνων, πάσης περιστάσεως, ψυχῆς καὶ σώματος.

Δεομένους ἐκ πόθου, καὶ ἐκ θεομῆς πίστεως, τοὺς κα-

ταχειμένους ἐν κλίνῃ δεινοῦ νοσήματος, ροπῇ ἀνάστησον, τῆς ἰσχυρᾶς σου πρεσβείας· ἔχεις γὰρ ἱαμάτων, πλοῦτον ἀδάπανον.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, πόνοις πολλοῖς τρώομαι, τοῖς ἐκ νοσημάτων, παντοίων, κατακεντούμενος· διὸ τῇ σκέπῃ σου, νῦν καταφεύγω Ἀνδρέα· μὴ δὴ οὖν παρίδῃς με, μύστα Πρωτόκλητε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τεκοῦσα Σωτῆρα, καὶ λυτρωτὴν Ἀχραντε, τὸν τὰς βροτῶν ἀσθενείας πάσας ἰώμενον· ὃν ἀγνὴ πάναγνε, σὺ ἀκραιφνῶς μμουμένη, νόσφ με κρατούμενον, ἴασαι Δέσποινα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου ὦ Ἀνδρέα· ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἔτοιμον ρύστην καὶ πολιοῦχον.

καὶ... Ἐπίβλεφον ἐν εὐμενείᾳ. καὶ ἡ αἵτησις.

εἶτα τὸ παρὸν· πρὸς τὸ Πρεσβεῖα θερμῇ.

Προστάτης Πατρῶν, φρουρὸς ὁ ἀσφαλέστατος, ἀπαύστως φρουρεῖν μὴ διαλύσῃς ἔνδοξε, Ἀνδρέα· Πρωτόκλητε, τοὺς σέ θερμῶς καθιζετούοντας· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσε τὴν σὴν, ἣν περ ἐξόχως ποίμνην πεπίστευσαι.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Συνεχόμενον θλίψεσι, καὶ στενοχωρούμενον νόσφ σώματος, ἐλευθέρωσόν με δέομαι, θεῖα σου ἐντεῦξαι ὦ Πρωτόκλητε.

Ἰκετεύω σε ἔνδοξε, σάλφ καὶ βυθῷ δεινῶν περιστάσεων, μὴ παρίδῃς ποντούμενον· ἀλλ' ἀνάγαγέ με, σαῖς δεήσεσιν.

Νοσημάτων ἀπάλλαξον, τοὺς ἐν τῇ ναῷ σου θερμῶς προστρέχοντας καὶ προστάτην σε θερμότητον, ἐπικαλουμένους Παναοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἀνακαίνισον Ἀχραντε, πεπαιωμένον με δεινοῖς πταίσμασιν, ἢ τὸν καινοουργὸν κνήσασα, ἀρεταῖς ἐνθέοις βελτιώσασα.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέμοις μοι ροπήν, σοῦ τῆς θείας ἀντιλήψεως, καὶ καταψύξαις τὴν καρδίαν μου, φλογίζομένην, καὶ πυρέσσουσαν Ἀπόστολε.

Λῶρον εἰλημῶς, τῶν ἰάσεων τὸ δώρημα, δώρησαι ἰά-

σεως χοῖζον τῆς καχεξίας τὴν κατάλαυσιν βραβεύων μοι.

Ρῦσαι πειρασμῶν, χριστομίμητε Πρωτόκλητε, κινδύνων καὶ ποικίλων θλίψεων, ἐπερχομένων, ἀδοκίμως τοῖς οἰκέταις σου.

Θεοτοκίον.

Ἐχουσα ἀγνὴ, εὐσπλαγχνίας μέγα πέλαγος, νῦν μοι κινδυνεύοντι Πανάμωμε, ἐπικάμφητι, διὰ σπλάγχνα σῆς χρηστότητος.

ᾠδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἔχχεῶ.

Ἀζέστορα σέ πλουτοῦμεν Ἀγιε, καὶ θερμὸν ἐν περιστάσεσι πρέσβυν, ῥύστην φρουρὸν καὶ προστάτην Ἀνδρέα, ὡς εἰς κοινὸν ἱατροεῖον προσφεύγομεν. Θεράπευσον οὖν συμπαιδῶς, τὰς ἡμῶν ἀσθενείας καὶ μάλιστα.

Ἀκούσας μου τῆς εὐχῆς Ἀπόστολε, ἐπιτάχυνον οἰκτεῖραι με μάχαρ· ἰδοὺ γὰρ νῦν ἡ ζωὴ μου ἐκλείπει, ὡς εἰς ἄερα καλινὸς σκεδαννύμενος· ἀλλ' εὐρομί σε ἀρωγόν, χριστομίμητον οἶά περ πέλοντα.

Νηχόμενος τοῖς τοῦ βίου κύμασι, περιπίπτω καθ' ἐκάστην ἀνάγκαις, ταῖς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα στροβούσαις· ὡς δ' εἰς γαλήνιον ὄρμον Πρωτόκλητε, τὸν σὸν ναὸν προσπεφευγώς, διασώζομαι θείαις πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγιστον τῶν πιστῶν προσφύγιον, τὸ κοινὸν τῶν ἀσθενῶν ἱατροεῖον, χριστιανῶν τὴν στερεὰν προσδοκίαν. τῶν δεομένων τὴν θεῖαν ἀντίληψιν· τὴν Δέσποιναν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς δυσωπῶσαι οἰκτεῖραι με.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου ὦ Ἀνδρέα· ὅτι πάντες μετὰ Θεοῦ εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἔτοιμον ρύστην καὶ πολιοῦχον.

Καὶ Ἀχραντε. Εἶτα Κοντάκιον πρὸς τὸ Προστασία τῶν χριστιανῶν

Προασπίζεις τῆς ποιμνῆς τῆς σῆς Παμμακάριστε, καὶ πρεσβεῖν ἀπαύστως χριστῷ τῷ Λεσπότη σου, μὴ ἀποκάμῃς ἐκτενῶς δεόμενος αὐτοῦ· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς μημητῆς τῶν σταυρικῶν αὐτοῦ παθῶν, ὑπὲρ τῶν δεομένων σου· κόλασον πειρασμούς τε καὶ λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν προστρέχόντων σοι θερμῶς, Ἀνδρέα Πρωτόκλητε.

Προκείμενον. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ...

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον, τὸ εἰς τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου (δ' 18—23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν, (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς) καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προσβὰς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τοῦ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Δέξαι. ταῖς τοῦ Πρωτοκλήτου... καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἀνδρέα Πρωτόκλητε, τοῦ Κορυφαίου ὁμαίμων, Ἀποστόλων καὶ ζήμα, Μαθητῶν προβάθμια, ἀγλαότιμε, ἀπαρχὴ ἀγία, τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ Κυρίου ἐχρημάτισας. Ὡς οὖν γινώσκοντες, ἔξοχον πρεσβεῖαν πλουτοῦντά σε, σοὶ πάντες καταφεύγομεν καὶ νῦν ἐκτενῶς σου δεόμεθα, ἵασαι τὰς νόσους, τοὺς πόνοὺς καὶ τὰς μαστιγὰς ἡμῶν, καὶ ρῦσαι πάσης κακώσεως, ποιμνὴν τὴν τιμωσάν σε.

ᾠδὴ 2'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡς ποτὲ τῆς χρονίας, ἀσθενείας ἐρρύσω μάκαρ τὸν Σώσιον, ἀφ' ἧ χειρὸς σου μόνῃ οὕτω τῆς νῦν τηχούσης, κἄμὲ νόσου ἀπάλλαξον, σοῦ ἀοράτῳ θεομῇ Ἀνδρέα ἐπισκέψαι.

Νεκρὸν ὡς ἐξεγείρω, ἐπικαμφθεὶς, Ἀνδρέα μητρὸς τοῖς δάκρυσι, κἄμὲ νῦν ἡμιθνήτα, βραχὺ τι κεκτημένον, ζωῆς λείψανον ἐγείρον, ὡς ἀκραιφνῆς μαθητῆς, τοῦ τοὺς νεκροὺς ζωοῦντος.

Ἰταμῶς πιεζούσης, τῆς φλογὸς ἐντοσθίων τὴν θέσιν Ἄγνε, κατὰψύξον φαρμάκοις, ἀοράτοις ἀπλάστοις, εὐε-

ξίαν παρέχων μοι, ὡς ἐξουσίαν λαβών, ἰᾶσθαι τοὺς νοσοῦντας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν πλατυτέρα, ἀνεδείχθης Παρθένε Χριστὸν κηῖσας· στενούμενον οὖν νόσοις, καὶ θλίψεσι παντοίαις, πρεσβειῶν σου εὐρύτητι κατὰστησόν με ἀγνή, εἰς ὑγείας πλάτος.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πρεσβειῶν σου Ἀνδρέα, προσδραμὼν δέομαί σου, ρυθῆναι τῶν περιστοιχούντων, δεινῶν με ἀνευδότως.

Μετανοεῖν με, ἀπὸ ψυχῆς καὶ καρδίας, ἐξαιτῷ ἐπαμῦναι Ἀνδρέα, ταῖς πανευπροσδέκτοις πρὸς Κύριον λιταῖς σου.

Ὀδυνομένῳ, ὑπὸ μακροῦς ἀσθενείας, ἱατρὸς προστηθί μοι Ἀνδρέα, ὡς ἀπορουμένων καὶ ὁρφανῶν προστάτης.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον, τῶν προσβολῶν ταῖς ἀκίσι, δυσωπῶ ζωῶσαι με Παρθένε τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν ἀποτεκοῦσα.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Αὐγαῖς ταῖς τῆς Τριάδος, λάμπρουνον Ἀνδρέα, τὰ τῆς ψυχῆς καὶ καρδίας μου ὅμματα, ἵνα σε πόθῳ γεραίρω, ἐνθέοις ἁσμασιν.

Χριστομιμῆτως μάκαρ, τὰς ἀνυψωθείσας, ἐπὶ σταυροῦ ποῖν παλάμιας σου ἔπαρον, πρὸς τὸν Σωτῆρα πρεσβεύων, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου.

Ὁχύρωμα καὶ σθένος, σκέπη τε καὶ φύλαξ, γενοῦ Ἀνδρέα καὶ τεῖχος ἀλόρητον, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ θεῇ σκέπῃ σου.

Θεοτοκίον.

Ὑπέραγνε Παρθένε, σὺν τῷ Πρωτοκλήτῳ, τὸν σὸν Υἱὸν εἰσαεὶ καθικέτετε, ὅπως ρυθείμην πάντες, φοιτῆς κολάσεως.

Μεγαλυνάρια.

Δεῦτε τὸν Πρωτόκλητον μαθητὴν, ἐν ὕμνοις ἁμαρτων, ἐδφημίσωμεν οἱ πιστοί, τὸν τοῦ Αἰγεάτου, τὸ θράσος καθελόντα, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ πάθος, ἐκμηνησάμενον.

Δεῦτε τὸν Πρωτόκλητον μαθητὴν, καὶ τὸν Ἀποστόλων, τὸν προβάθμιον ἀγωγόν, τὸν τῆς Ἀχαΐας καὶ τὸν

Πατρῶν προστάτην, Ἀνδρέαν τὸν Θεόπτην, ὕμνοίς τιμήσωμεν.

Χαίροις ὁ Πρωτόκλητος μαθητής, χαίροις σοφροσύνης, καὶ ἀνδρείας στήλη λαμπρά· χαίροις ὁ τοῦ πάθους, κοινωνὸς τοῦ Κυρίου, Ἀπόστολε Θεόπτα Ἀνδρέα πάντιμε.

Χαίροις τῶν Πατρῶν μέγας φρουρός, πρόμαχος καὶ ρύστης, πολιοῦχος καὶ βοηθός· χαίροις τῆς σῆς ποιμνῆς, ὑπερμαχῶν ἀπαύστως, καὶ περισκέπτων ταύτην, Ἀνδρέα ἔνδοξε.

Σκέπε, φρούρει, φύλαττε ἐκ δεινῶν, τοὺς ἐν τῷ ναῷ σου, ἀνυμνοῦντάς σε εὐλαβῶς· καὶ ρῦσαι κινδύνων καὶ πάσης ἄλλης βλάβης, τὴν σὲ τιμῶσαν ποιμνῆν, Ἀνδρέα ἔνδοξε.

Ἐν τῇ προσκυνήσει τῆς εἰκόνης.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων Ἀποστόλων καὶ μυστῶν, ἔνδοξε Πρωτόκλητε μύστα, τοὺς προσκυνοῦντας θεομῶς, τὴν σεπτὴν εἰκόνα σου, βλάβης ἐξάρπασον, ὁρατῶν ἀοράτων τε, ἐχθρῶν καὶ παντοίων, νόσων ἐλευθέρωσον ψυχῆς καὶ σώματος· ἵνα εὐχαρίστοις ἐν ὕμνοις, ὡς παντοδαπὸν εὐεργέτην, καὶ θεομὸν προστάτην σε γεραίρωμεν.

## Β'. ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ Εἰς τὸν ἀποστόλον Ἀνδρέαν τὸν πρωτόκλητον

Ὁ ὃ ἁρεστοιχίς «Νέων ρῦσαι με, καὶ πόνων ὃ Ἀνδρέα· ναίδη.»

Ὡδὴ α'. ἤχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ...

Νεοσηζότα τὴν ψυχὴν καὶ σῶμά μου, ἐξ ὑψωμάτων σοφέ, μάκαρ ἐπιβλέψας, συμπαθῶς ἐπισκέψαι· σοὶ γὰρ ἐξόχος δέδοται, ὃ Ἀνδρέα ἡ χάρις, ψυχῆς καὶ σώματος μάστιγας, τοῦ ἴσθαι μύστα Πρωτόκλητε.

Οἰκονομίας θείας ἀναδέδειξε, καὶ μυστηρίου φρικτοῦ, θεῖος οἰκονόμος, ὑπουργὸς πανάριστος· σοὶ τοίνυν ἀνατίθηναι, Θεηγόρε Ἀνδρέα, εὐθέως οἰκονομήσασθαι, τὰ κατ' ἐμὰντὸν διαβήματα.

Συντετριμμένη ἐν καρδίᾳ πρόσειμι, καὶ καταλύξει ψυχῆς, τὸν ναόν σου μάκαρ, τοῦ λαβεῖν τὴν ἴασιν, τῆς πιε-

ζούσης νόσου με· διὸ μή μου παρίδῃς τὸν στεναγμὸν καὶ τὰ δάκρυα, καὶ συντετριμμένην διάθειςιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα ποιημάτων Λέσποινα, τῶν ὁρατῶν νοητῶν, πάντων Θεοτόκε, πεφυκυῖα Ἀχραντε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις δεῖξόν με, ἐπηρείας νοσώδους, ἀνώτερον καὶ ἐλεύθερον, πάσης τε δεινῆς περιστάσεως.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀφίδες.

Νόμων θεῶν ἐκκλίνας, ἀσυνετῶν πάντοτε, παρασυνεβλήθην Ἀνδρέα, ἀλόγοις κτήνεσι· διὸ σου δέομαι τῆς μετανοίας συνέσει, τὸν ἀσυνετοῦντά με, μάκαρ συνέτισον.

Ρευματώδεις καθάπερ ποταμηδὸν τρῶνσι, πόνοι με ἀρθρίζαι Ἀνδρέα, καὶ καταθλίβουσιν ὧν περ τὴν ἄστατον, φορὰν ταῖς σαῖς ἱεσείαις, ταῖς πρὸς τὸν οἰκτίρμονα, στήσεας Ἄγιε.

Ὑπετάγην ἀφρόνως, νεκροποιοῖς πάθεσι, καὶ προσελογίσθην Ἀνδρέα, νεκρὸς ἡμίθνητος, ὡς ἀβοήθητος, σὲ δυσωπῶ οὖν ζωῶσαι, τὸν νενεκρωμένον με, ψυχῇ καὶ σώματι.

Θεοτοκίον.

Συμφοραῖς ἀδοκίτοις, περιπεσὼν ἔδραμον, ἐν τῷ σῶ τεμένει Παρθένε, παραμυθίσασθαι, πᾶσαν κατήφειαν καὶ σκυθρωπότητα λῦσαι, βλέψας τὴν εἰκόνα σου τὴν θαυματόβρυτον.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε...

Ἀπὸ βυθοῦ, ὥσπερ τὸ πάλαι ἐξήγαγες, τῆς ἀγνοίας, καὶ τῆς ἀπογνώσεως, εἰδωλικῆς πάντας τοὺς λαούς, οὕτω δέομαί σου, Ἀνδρέα νῦν με ἐξάγαγε, ἐκ λάκκου ἀσθενείας, καὶ τῆς τάλαιπωρίας, δραστηκαῖς σου πρεσβείαις πρωτόκλητε.

Πιγγυῶ, διαδοχῆς τῆς ἐκ θλίψεων, ὃ Ἀνδρέα, ἐπιφερομένων μοι, διηνεκῶς καὶ μὴ ἔχουσῶν, κἄν οὐδὲ πρὸς ὥραν, κατάπανυσιν διὸ πέφηνγα, πρὸς σὲ διασκεδάσαι, ἀθυμίας τὴν ζάλην, καὶ γαλήνην βραβεῦσαί μοι Ἄγιε.

Μετὰ πικρῶν, νῦν στεναγμῶν τῆς καρδίας μου, ἐκβοῶ σοι, ἔνδοξε Πρωτόκλητε, μή μου παρίδῃς τὴν ταπεινὴν, ταύτην ἱεσίαν παράκλησίν τε καὶ δέησιν· ἀλλὰ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ δέξαι μου τὸν θοῆνον, ἐκ τῶν δεινῶν με ἐξαιρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐπηρεϊῶν, βάρος πολὺ με ἐκύκλωσε, Θεοτόξε, κόρη ἀπειρογάμε, τοῦ πονηροῦ καὶ καταβαρεῖ, ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, εἰς ἀπολείας τὰ βάραθρα· ἀλλὰ κραταιοτάτῃ, ἀντιλήψει Παρθένε, καὶ ἰσχύϊ σου τούτων με λύτρωσαι.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω...

Κεχυρμένως πειράται, ἐντολῶν τοῦ Δεσπότη ἀποσυλῆσαι με, ὁ ἐχθρὸς Ἀνδρέα, ὁ ἀρχέκακος ὄφις καὶ ἄσπογδος· ἀλλ' ὡς ἐξουσίαν, λαβὼν πατεῖν τὴν κάραν τούτου, τὴν ὀφρὺν καὶ ἰσχύϊν αὐτοῦ σύντριπον.

Ἀναγκῶν καταιγίδες, καὶ δεινῶν ἐπιθέσεις ὑπερεπλήθυναν, ἐπ' ἐμοὶ Ἀνδρέα, ἀπογνώσεως βόθρον ὀρύττουσαι· ἀλλ' ὡς ἐσχηκός σε, μετὰ Θεὸν ἐλπίδα μόνην, σοὶ κραυγάζω τὸ δοῦλόν σου σῶσόν με.

Ἰκανώσεως χρῆμα, ἀντὶ πάντων Ἀνδρέα πρέσβυν προβάλλομαι, σὲ πρὸς τὸν Δεσπότην, ὃν ἐξήμαρτον λύσιν βραβεῦσαι μοι· ἔχεις γὰρ θεόπτα, πρὸς τὸν Σωτῆρα παρησίαν, ἀκαταίσχυντον καὶ ἀναλόβλητον.

Θεοτοκίον.

Πεφευγότα Παρθένε, πρὸς τὴν σὴν βοήθειαν καὶ τὴν ἀντίληψιν, μή με ἀπορρίψης, τὸν ἀνάξιον τῆς βοηθείας σου· ἀλλ' οἰκτιρήσόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς μετανοίας, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ὡδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἔκχεω πρὸς Κύριον...

Ὁρμήματα τῶν παθῶν προσέκρουσαν, τῇ ἀθλίᾳ μου ψυχῇ ὃ Ἀνδρέα, καὶ παντελῇ αὐτῇ πτώσιν ποιῆσαι, ἐπαπειλοῦσι ραγδαίως καὶ ἔρειψιν· πρόφθασον οὖν τῇ ἰσχυρᾷ, σοῦ πρεσβείᾳ καὶ ταύτην ἀνόρθωσον.

Νεώτερος νῦν ἐγὼ καὶ ἄσωτος, παρὰ πάντας τοὺς βροτούς ὃ Ἀνδρέα, ὁ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα μολύνων, ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις καὶ πάθεσιν· ἀλλ' ὡς ἀόριστον χάριν λαβὼν, τούτων πάντων τὸ βάρος διάλυσον.

Ὡς ὄντος σου παρθενίας ἵνδαλμα καὶ ἀγνείας ἀκηλίδωτον κτῆμα, καὶ κορωνὶς σωφροσύνης Ἀνδρέα, καὶ καθαρότητος θεῖον ἐκτύπωμα, σοῦ δέομαι τὴν ρυπαράν, καὶ ἀθλίαν ψυχὴν μου καθάρισον.

Θεοτοκίον.

Νεότητος ἐμπαθοῦς μου Δέσποινα, καὶ ἀγνοίας ἀναφύονται ρίζαι, καὶ τῶν παθῶν ψυχοφθόροι αἰτίαι· ἀλλ'

ὡς αἰτία ἀγνὴν χηρματίσασα, τῆς σωτηρίας τῶν βροτῶν, ἐξ ἐμοῦ ταύτας τέμνουσα σύγκοπον.

Ὡδὴ ζ'. Παιδες ἑβραίων ἐν κρήνῃ...

Ὡ πῶς ὑμνήσω σου τὴν χάριν, τὴν ἀντίληψιν καὶ θεῖαν προστασίαν ἣν ἔδειξας ἐμοί, Ἀπόστολε Ἀνδρέα, νόσων πολλῶν καὶ θλίψεων, ἐκλυτρώσας παραδόξως.

Ἀμισθον ὄντως ἰατροῖον, ὁ περίκλυτος οὗτος ναός σου πέλει· ἐν ᾧ πᾶς τις θερμῶς, προστρέγων ἐκλυτρουται, τῆς οἴασουν κακώσεως, ἀσθενείας τε καὶ βλάβης.

Νέος παρόλυτος ὑπάρχω, κατακείμενος ἀνιατροῦτῳ νόσῳ· ἀλλ' ὡς πάλαι Χριστός, ἰάσατο τὸν τότε, οὕτω καί μοι θεράπευσον τὴν δεινὴν παραλυσίαν.

Θεοτοκίον

Δόξα τῇ σῇ κυοφορίᾳ, δόξα Δέσποινα καὶ τῇ οἰκονομίᾳ, τοῦ σοῦ κόρη υἱοῦ· δι' οὗ οἰκονομοῦνται, καὶ κυβερνῶνται ἅπαντα, ὅρατά καὶ νοητά τε.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα....

Ρύμην πάσης ἀτάκτου ἀσθενείας, φερομένην ἀνάστειλον Ἀνδρέα, ὑπερμαχῶν τῆς ποιμένης σου Ἀπόστολε, ἄληκτον τὸν ὕμνον, σοὶ ἀναπεμπούσης, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὗρες πρῶτος πηγὴν τῶν ἱαμάτων, ποιουμένην πορείας σωτηρίους· ἐξ ἧς ἡμῖν ἐπόμβησον ἱάματα, τοῖς προστρέχουσίν σοι, θερμοτάτῃ πίστει, Ἀνδρέα θεηγόρε.

Ἄρον ἄνω τὰς χεῖράς σου Ἀνδρέα, τὰς ἐν ξύλῳ σταυροῦ ἀνυψωθείσας, πρὸς Χριστὸν τὸν σὸν Δεσπότην Ἀπόστολε, τοῦτον ἱκετεύων, ἔνδοξε ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Θεοτοκίον

Νικησάτω ἀγνὴ ἡ σὴ πρεσβεία, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου ρυομένη, ἐκ συσκευῆς ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων με, ἅπαντα παρθένε· ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός....

Ἀνδρέα Ἀποστόλων ἡ καλλονή, τὸ γλυκύτατον πῶγμα καὶ ὄνομα, ὁ ὑψωθείς, ὥσπερ ὁ Δεσπότης ἐν τῷ σταυρῷ, τοῦτον, ᾗ ἐκέτευε, ρύσασθαι κινύνων καὶ πειρασμῶν, τὴν σὲ τιμῶσαν ποιμήνιν, ἐπιβουλῆς καὶ βλάβης, καὶ συμφορῶν καὶ περιστάσεων.

Ἰκέτης σοὶ προσέρομαι εὐλαβῶς, ὃ Ἀνδρέα θεόπτα πρωτόκλητε, ἐλεγκτικῶς, πηγὴν σε ἐκβλύζουσιν ἐκ πηγῆς,

τῆς τοῦ Δεσπότου γάματα. πλύνόν με τοῦ ρύπου τῶν ἡδονῶν, καὶ δεῖξον τὴν ψυχὴν μου, χιόνος λευκοτέραν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Δεσπότου φιλανθρώπου ὡς μιμητὴν, θεηγόρε αὐτόπτα πρωτόκλητε, σὲ δυσωπῶ, ρύσαι με γενένης καὶ ἀπειλῆς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἔνδοξε, δικαιοκρισίας τῆς φοβεράς, καὶ δεῖξον κληρονόμον, Θεοῦ τῆς βασιλείας, καὶ θείας δόξης προσβείαις σου.

**Θεοτοκίον.**

Ἡ οὐσα ἀνωτέρα τῶν Χερουβίμ, Σεραφίμ καὶ τῶν θρόνων Δυνάμεων, Ἐξουσιῶν, τῶν Κυριοτήτων τε καὶ Ἀρχῶν, Ἀρχαγγέλων, Ἀγγέλων τε, πάντων ἀοράτων καὶ ὁρατῶν Παρθένε ἀσυγκρίτως, ἀνωτερόν με δεῖξον, πάσης ποινῆς τε καὶ κολάσεως.

Καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ὡς τὰ τῆς πρώτης παρακλήσεως.

## ΟΙΚΟΙ ΚΑ' ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ

### ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΑΝΔΡΕΑΝ

**Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.....**

Τῷ πρωτοκλήτῳ μαθητῇ καὶ πρωτοκλήρικι, τῆς μακαρίας καὶ λαμπρᾶς φωνῆς εὐρήκαμεν, τὸν Μεσίαν Χριστὸν τὸν προκαταγγελλέντα, ἀναπέμψομεν φθὴν εὐχαριστήριον, ὅπως ρύσῃται κινδύνων καὶ κακώσεων, ἡμῶς κραζόντας· χαῖρε μύστα Πρωτόκλητε.

Ἄνωθεν ὃ Ἀνδρέα ἐνεπνεύσθη σοι χάρις, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων βοῆσαι· Εὐρήκαμεν Χριστὸν τὸν Θεόν· ὃν ἐκήρυξας πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, κραυγάζουσι καὶ μέλπουσιν, ἀπαύστως νῦν πρὸς σὲ τοιαῦτα.

Χαῖρε δι' οὗ ἡ χαρὰ δωρεῖται.

Χαῖρε δι' οὗ ἡ ἀγάπη σοφείται.

Χαῖρε τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ἡ προκήρυξις.

Χαῖρε Ἀποστόλων ἀπάντων πρωτέρματιον.

Χαῖρε θεῖον Εὐαγγέλιον καταγγέλλας τοῖς βροτοῖς.

Χαῖρε κήρυγμα σωτήριον ὃ κηρύξας τοῖς λαοῖς.

Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις Θεοῦ Λόγου αὐτόπτης.

Χαῖρε ὅτι ὡσαύτως ὡς αὐτὸς ἐσταυρώθηκε.

Χαῖρε ἀστήρ μηνύων τὸν ἥλιον.

Χαῖρε φωστὴρ φωτίζων τὰ πέρας.

Χαῖρε δι' οὗ ὁ Χριστὸς ἐκηρύχθη.

Χαῖρε δι' οὗ ὁ Σατὰν κατηργήθη.

Χαῖρε μύστα Πρωτόκλητε.

Βλέπων ὁ Παντουργέτης τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ὀλλύμενον φθορᾷ ἀνευδότῳ προσελάβετο δούλου μορφὴν, καὶ ἐνανθρωπήσας σὲ ἐξελέξατο, αὐτῷ τὸν ὕμνον ἄληκτον, πρωτόκλητε ἀναβοῶντα· ἀλληλοῦϊα.

Γνώσεως ἀποδόχου ἐμνήθης βάθι, φωτὶ προπελάσας ἀπροσίτῳ κηρύγματος δὲ ταῖς αὐλαῖς, ὃ θεηγόρε Ἀνδρέα Ἀπόστολε, ἐξεπαίδευσας ἅπαντας κραυγάζειν καὶ βοᾶν σοι οὕτω.

Χαῖρε βουλῆς ἀπορρήτου μύστης.

Χαῖρε ροπῆς θεϊκῆς ἀλείπτης.

Χαῖρε Ἀποστόλων τὸ θεῖον κειμήλιον.

Χαῖρε Μαθητῶν τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον.

Χαῖρε γλώσσα ἡ κηρύξασα τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Χαῖρε λύρα ἀνακρούουσα τοῦ παρακλήτου τῆς πνοῆς.

Χαῖρε τῆς δωδεκάδος ἀπαρχῆς καὶ ἀκρότης.

Χαῖρε τῆς μαθητείας κορωνὶς καὶ λαμπρότης.

Χαῖρε ἔθνων ἀπάντων διδάσκαλε.

Χαῖρε λαῶν ἀπείρων ἀμψέληστρον.

Χαῖρε σπινθὴρ μυθουργήματα φλέξας.

Χαῖρε λουτὴρ ἁμαρτημάτων πλύνων.

Χαῖρε μύστα Πρωτόκλητε.

Δύναμιν παρακλήτου, ὑπεδέχθης ἀφθόνως, Πρωτόκλητε θεόπτα Ἀνδρέα, ἐν πυρίνῳ τῷ εἶδει σοφέ· δι' ἧς πᾶσαν ἀθειάν ἐνέπρησας· καὶ φωτὶ τῆς Τριάδος βροτοῖς πάντας ἐδίδαξας ψάλλειν· ἀλληλοῦϊα.

Εὐρηκας θεηγόρε πρῶτος σὺ τὸν Μεσίαν, ὃν ἄνωθεν πάντες οἱ προφηταὶ, ἐμπνευσθέντες· Σωτῆρα Χριστὸν προκατήγγειλαν προφητικῶς χαίροντες· ὃν ἐνεκά σου εὐρομεν, ἡμεῖς σοι νῦν ἀναβοῶντες.

Χαῖρε βλαστοῦ τῆς Παρθένου κλήμα.

Χαῖρε γλυκὺς τῆς ἀμπέλου βότρυς.

Χαῖρε μιμητὰ τῶν παθῶν τῆς σταυρώσεως.

Χαῖρε κοινωνὸς τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως.

Χαῖρε Ἰνδαλμα καὶ τύπωμα παρθενίας καθαρὸν.

Χαῖρε ἄγαλμα ἀκίβδηλον σωτηροσύνης ἁγλαόν.

Χαῖρε ὅτι ἀντάξεις τὰς ψυχὰς τῶν ἐν σκότει.

Χαῖρε ὅτι ἀνάγεις πρὸς ἀνέπερον φέγγας.

Χαῖρε πηγὴ θουμάτων ἀκένωτος·  
 Χαῖρε πηγὴ δαιμόνων ἀνάτοξ·  
 Χαῖρε Θεοῦ παρεστώς ἐν τῷ θρόνῳ·  
 Χαῖρε ἡμῶν ὑπὲρ πάντων προσδύων.

Χαῖρε μύστα Πρωτόκλητε.

Ζέων πόθῳ Ἀνδρέα, μαθεῖν ὁ ζωοδότης ποῦ μένει ὡς  
 βροτός, ἐπηρώτας· ὁ δὲ ἀπλαστόν σε προειδώς, ἔλθετε  
 φησὶν ὑμεῖς καὶ θεάσασθε· οὐ τῷ ἔρωτι τέτρωσαι, αὐτῷ  
 ἀκαταπαύστως κράζων· ἀλληλοῦῖα.

Ἦκουσας ὦ Ἀνδρέα τοῦ Προδρομοῦ βοῶντος· ἴδε ὁ  
 ἀμινὸς ὁ αἰρων Κόσμου, τὰς ἁμαρτίας καὶ βαστάσας· καὶ  
 προφρόνως τούτῳ ὡς Θεῷ ἔδραμες· δὴ τοῖς λαοῖς λαμπρῶς  
 ἀνακηρύττεις παρ' ὧν νῦν ἀκούεις.

Χαῖρε τροφεὺ ἀμβροσίας θείας·  
 Χαῖρε νομεὺ λογικῶν προδύτων·  
 Χαῖρε τοῦ Προδρομοῦ σεπτὸν παιδαγωγῆμα·  
 Χαῖρε τοῦ Σωτήρος θερμὸν ἰχνηλάτημα·  
 Χαῖρε μόνος σὺ Πρωτόκλητος ἐπὶ γῆς ἐπικληθεὶς·  
 Χαῖρε λίθος ὁ θεμέλιος ἐκκλησίας τῆς σεπτῆς·  
 Χαῖρε τῆς οὐρανόθεν βασιλείας πυλοῦχε·  
 Χαῖρε ἀνθραξὶ λυχνία τῶν αὐτῆς πρωτοτόκων·  
 Χαῖρε Χριστοῦ πῶν τὸ ποτήριον·  
 Χαῖρε παθὼν αὐτοῦ μιμητήριον·  
 Χαῖρε δι' οὗ ἀπηλύθη τὸ σκότος·  
 Χαῖρε δι' οὗ ἀντεισλήθη ἡ χάρις.

Χαῖρε μύστα Πρωτόκλητε.

Θεοφρόνως ἐβόας τῷ συναίμονι Πέτρῳ· εὐρήκαμεν ὃ  
 σύγγονε Σίμων, τὸν Μεσίαν Δεσπότην Χριστόν· ὃ δὴ  
 οὖν καρδίαν καὶ ψυχὴν οἶσωμεν, καὶ λάβωμεν οὐράνια  
 δωρήματα, αὐτῷ βοῶντες· ἀλληλοῦῖα.

Ἰδὼν θέαμα ξένον, οἱ λαοὶ τὸν καταθέντα, τῇ μόνῃ  
 σου εὐχῇ ἐγεροθέντα· καὶ Δεσπότην σε μύστην πιστόν,  
 ἐγνωκότας Ἀνδρέα σοφέ, ἔπαισαν αὐτῷ μὲν συνταγῆναι,  
 σοὶ δὲ διηνεκῶς ἀναμέλπειν.

Χαῖρε ἑὼς ἀδύτου σέλας·  
 Χαῖρε φωτὸς ἀνεσπέρου λάμπης·  
 Χαῖρε τῶν εἰδώλων διώξας σκοτόμαιναν·  
 Χαῖρε τῆς Τριάδος ἀγάσας τὴν ἑλλαμψιν·  
 Χαῖρε νόμι θεοτύπωτε ἐξεληθὼν ἐκ τῆς Σιών·  
 Χαῖρε τόμι θεοχάρακτε ἐκπεμφθεὶς τοῖς ἐπὶ γῆς·  
 Χαῖρε ὁ Μαξιμίλλαν σωφρονεῖν ἐκδιδάξας·

Χαῖρε ὁ Στρατηκλέα τῆς ἀπάτης ἐξέλεος·  
 Χαῖρε τοῦ Αἰγῆα τοῦ ὁ ἐλεγκτός·  
 Χαῖρε εἰδωλαπάτης ὁ πέλεκυς·  
 Χαῖρε ἔθνων ἁλίου καὶ σαγήνης·  
 Χαῖρε φρουρὲ καὶ κοινὲ εὐεργέτα.

Χαῖρε μύστα Πρωτόκλητε.

Κῆρυξ ἔθνων ἀπάντων, γεγονώς ὁ Ἀνδρέα ἐπέστρεψας  
 πρὸς θεογνωσίαν τοὺς κεκρατημένους τῷ βυθῷ, τῆς  
 εἰδωλαπάτης καὶ ζοφώσεως· οἶγε νῦν τὴν ἀπάτην ἐκλιπόντες,  
 τῷ Θεῷ βοῶσιν· ἀλληλοῦῖα.

Λάμπης φῶς τοῖς ἐν σκότει, τὸν Χριστὸν ὁ Ἀνδρέα,  
 ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ πνεύματα τὰ ἐν  
 βωμοῖς, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχὴν ὄλλυντο· οἱ τούτων  
 δὲ ρυσθέντες, ταῦτά σοι προσφωνοῦμεν πόθῳ.

Χαῖρε ἀνόρθωσις πεπτωκότων,  
 Χαῖρε παράκλησις λυπομένων·  
 Χαῖρε πλανωμένων ἐτοίμη ἀνάκλησις·  
 Χαῖρε δισταζόντων στερέμνος ἀγκυρα·  
 Χαῖρε κάλαμος τῆς χάριτος νέον νόμον ἐκτυπών·  
 Χαῖρε θάλαμον πρὸς ἀφθαρτον ἄγων πάντα τὸν λαόν·  
 Χαῖρε ἡ τῶν νοσούντων ταχυτάτη ὑγεία·  
 Χαῖρε τῶν κατεχόντων ἀμίσθος θεραπεία·  
 Χαῖρε τοῖς πᾶσι νέμων συγχώρησιν·  
 Χαῖρε χαρᾶς βραδεύων δωρήματα·  
 Χαῖρε τὸ φῶς τῶν ἐσκατισμένων·  
 Χαῖρε πυρὸς τῶν κυματινομένων.

Χαῖρε μύστα Πρωτόκλητε.

Μέλλοντός σου Ἀνδρέα τῷ σταυρῷ ὑψωθῆναι εὐφήμηςας  
 ἐγκωμίοις θείοις, καὶ ἐνδόξοις λόγοις σοφὴ ἐπαινήσας.  
 τούτου εὐκλεῶς ὑμνήσας, ὡς ὄντα σωτηρίας πάντων  
 προξένον, θεόπτα κράζων· ἀλληλοῦῖα.

Νόμος ὥσπερ ἐξ ὅρους, ἐκ Σιών ἀπεστάλης, θεοχάρακτος  
 πᾶσιν Ἀνδρέα, τοῖς ἐν σκότει κειμένοις λαοῖς· καὶ  
 ρυθμίσας τούτους πρὸς θεοσέβειαν, σημείοις τε καὶ θαύμασιν,  
 ἐξέπληξας βοῶν σοι τάδε.

Χαῖρε τὸ κλέος τῆς ἀγλαίας·  
 Χαῖρε τὸ κάλλος τῆς εὐπρεπείας·  
 Χαῖρε τροπαιούχων λαμπρὸν τροπαίου χιμῶν·  
 Χαῖρε τῶν στεφάνων διάδημα ἑξοχόν·  
 Χαῖρε στόμα διηγούμενον δόξαν ἀρρητον Θεοῦ·  
 Χαῖρε ἡμῶν ἀγαζόμενον Τρισηλίου ἐξ ἀγῆς·

Χαίρε ὁ εὐχὴ μόνῃ τὸν νεκρὸν ἀναστήσας·  
 Χαίρε ὁ ζῶντα τοῦτον τῇ μητρὶ παρὰστήσας·  
 Χαίρε ἀγγὴ ἡλίου μηνύτρια·  
 Χαίρε κραυγὴ βοῶσα εὐρήκαμεν·  
 Χαίρε Χριστὸν τὸν ποθοῦμενον πᾶσιν·  
 Χαίρε ἡμῖν σὲ ἐξόχως τιμῶσιν.

Χαίρε μύσται Πρωτόκλητε.

Ξενοφθέντα τὰ ἔθνη, ἐντολῶν τοῦ Δεσπότη, οἰκείω-  
 σας Θεῷ ὦ Ἀνδρέα, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις καὶ διδασκαίᾳ·  
 καὶ βιοῦν εὐθύμως βιωτὴν ἀμεμπτον, ἐδίδαξας τὸν ὕμνον  
 ἀναπέλπειν αὐτῷ εὐχαρίστως· ἁλληλοῦϊα.

Οὐρανὸς ἀνεδείχθη, νοητὸς Θεοῦ δόξαν, Ἀνδρέα δι-  
 γούμενος πᾶσιν· ὁ δὲ φθόγγος εἰς πᾶσαν γῆν ἐξῆλθε κη-  
 ρύττων Τριάδα ἁκτιστον, καὶ Θεοῦ υἱὸν τὸν Χριστόν,  
 τοῖς ἔθνεσιν οὕτω βοῶσι.

Χαίρε τοῦ Κορυφαίου ὁμαλίων·  
 Χαίρε τῶν Ἀποστόλων ἀκρέμων·  
 Χαίρε ὁ τὸν Μεσίαν πρῶτος εὐράμενος·  
 Χαίρε ὁ τῷ συγγόνῳ καταγγελάμενος·  
 Χαίρε ἔσπετρον λαμπρόμενον τῆς Τριάδος ταῖς ἀγαθαῖς·  
 Χαίρε ὄχημα ἀγόμενον ταῖς τοῦ Πνεύματος βουλαῖς·  
 Χαίρε ἀκτῆμοσύνης ὁ λαμπρὸς παραινέτης·  
 Χαίρε εὐθυμοσύνης ὁ σοφὸς εἰσηγήτωρ·  
 Χαίρε δι' οὗ ἡ πλάνη σεσῶθηται·  
 Χαίρε δι' οὗ Τριάς καταγγέλλεται·  
 Χαίρε πρηστήρ κυστικὴ τῆς ἀπάτης·  
 Χαίρε κρατὴρ ἀμύροσας ἀρρήτου.

Χαίρε μύσται Πρωτόκλητε.

Πᾶσα τάξις ἀνθρώπων, ξενηκούσθη τὸ μέγα, τοῦ ἐν-  
 θεοῦ κηρύγματος ἔργον· τὸν ἀκατάληπτον γὰρ Θεόν, καθ'  
 ἡμᾶς γενέσθαι προσιτὸν ἄνθρωπον, σοῦ κηρύττοντος ἐν-  
 δοξε, ἀκούοντες ἑψάλλον γεγηθότες· ἁλληλοῦϊα.

Ρήτορας μυθολόγους, ὡς ἀθροματολόγους ἐδειξας θει-  
 γόρε Ἀνδρέα, τῇ θεοσοφίᾳ στομωθεῖς, καὶ πυρίνῃ γλώσ-  
 σῃ τοῦ θεοῦ πνεύματος, ἐγείρων τοὺς πιστεύοντες, βοᾷν  
 σοι δλοψύχως ταῦτα.

Χαίρε τοῦ Σωτῆρος σταυροῦ ὁ τύπος·  
 Χαίρε παθημάτων αὐτοῦ ὁ τίτλος·  
 Χαίρε ψευδωνύμου σοφίας ὁ ἔλεγχος·  
 Χαίρε πληναφείας ρητόρων στηλίτευσις·  
 Χαίρε ὅτι κατελύθησαν τῶν εἰδώλων οἱ βωμοί·

Χαίρε ὅτι κατηργήθησαν τῶν ἐλλήνων βραψφοί·  
 Χαίρε τὸ τῆς ἀνδρείας ἀνδριώνομενον κράτος·  
 Χαίρε τῆς ἀπαθείας τὸ περιδλεπτον ὄψος·  
 Χαίρε θεσμός συγγόνου τῆς φύσεως·  
 Χαίρε εἰρμὸς φιλίας καὶ σύνδεσμος·  
 Χαίρε στοργὴ φιλοστόργων ἀπάντων·  
 Χαίρε ρυθμὸς τοῦ χοροῦ Ἀποστόλων.

Χαίρε μύσται Πρωτόκλητε.

Σέλας ἡλίου δίκην, ἥστραφας ὦ Ἀνδρέα, κηρύγμα-  
 τος τὰς θείας ἀκτίνας· καὶ τῆς εἰδωλαπάτης τὴν ἰσχύν·  
 κραταιῶς ἀπῆλασας ὡς ἀνίσχυρον· ἡμᾶς δὲ καθωδήγησας,  
 τῷ Θεῷ τῶν ὄλων κραυγάζειν· ἁλληλοῦϊα.

Τύπος τῶν παθημάτων τοῦ Σωτῆρος ἐγένου, Ἀπό-  
 στολε θεόπτα Ἀνδρέα· σταυρῷ γὰρ ὑψωθείς τὸν Χριστὸν  
 ἐκμιμησάμενος, πάντας ἐξώγησας πρὸς πίστιν τὴν ἀκί-  
 βδηλον, καὶ τούτους σοι προσφωνεῖν διδάξας.

Χαίρε ἡ στήλη τῆς εὐσεβείας·  
 Χαίρε ἡ κρήνη τῆς εὐποιίας·  
 Χαίρε οὐρανὸς Θεοῦ δόξαν φθεγγόμενος·  
 Χαίρε ποταμὸς χαρισμάτων τοῦ πνεύματος·  
 Χαίρε ὅτι πρῶτος ἠύγασας ἐν Βυζαντίῳ τὸ φῶς·  
 Χαίρε ὅτι πρῶτος ἠγείρας τῇ Θεοτόκῳ νάον·  
 Χαίρε λαμπρὰ φιάλη, θεῖον μύρον κενοῦσα·  
 Χαίρε ὕψος νεφέλη, θεῖον μύρον ὀμβροῦσα·  
 Χαίρε λαμπρὰ πιστοὺς καταλάμπουσα·  
 Χαίρε Δυὰς μυστῶν ἡ πρωτόθρονος·  
 Χαίρε ἐσθλὴς ἀμφιάσεως θείας·  
 Χαίρε στολὴ τῆς παλλιγενείας.

Χαίρε μύσται Πρωτόκλητε.

Ὑμνος ποῖος ἀρκέσει, ἀφικέσθαι τοῦ ὕψους τῆς σῆς  
 ἀγιοσύνης Ἀνδρέα, ἢ ὑμνήσει τις τῶν γηγενῶν, ὃν ὁ Δε-  
 σπότης πάντων Χριστὸς σὲ ἐμακάρισεν· ἀλλ' οὖν τὸν πό-  
 θον δέδεξε ἡμῶν τῶν μετὰ σοῦ βοώντων· ἁλληλοῦϊα.

Φῶς τὸ πρῶτόν σε μάκαρ, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαν,  
 φῶς δεύτερον ἀνέδειξε Κόσμῳ, ταῖς φαινοτάταις ἀστρα-  
 παῖς, τῆς θεογνωσίας, αὐγάζον ἅπαντας, καὶ διεγείρον  
 ὕμνοις σε, χαριστηρίοις ἀναμέλπειν.

Χαίρε ἰσχύς τῶν κατεργαζμένων·  
 Χαίρε ἐλπίς τῶν ἀπεγνωσμένων·  
 Χαίρε πνοὴ τὴν θείαν γνώσιν ἐμπνέουσα·  
 Χαίρε ἀλλοτρίαν τὴν θείαν ρῶσιν παρέχουσα·

Χαίρε ὅτι κατεπύρεσας ἀταξίας τῶν ἐθνῶν.  
 Χαίρε ὅτι κατεκόσμησας τὸ πολίτευμα αὐτῶν.  
 Χαίρε θεὸν ταμίον μυστηρίων ἀρρήτων.  
 Χαίρε ὄντως δοχεῖον τῶν Θεοῦ ἀποκρύφων.  
 Χαίρε βροντὴ ἤχουσα τὰ πέλατα.  
 Χαίρε δι' οὗ γηγενεῖς οὐρανοῦνται.  
 Χαίρε δι' οὗ ἡ Τριάς προσκυνεῖται.

Χαίρε μύστις Πρωτόκλητε.

Χαίροις ἀνεκκλήτως, ἐν ὑψίστοις Ἀνδρέα, Χριστῷ  
 τῷ ποθητῷ διδασκάλῳ, οἷα Θεὸς ἀμέσως Θεῷ, τῷ φύσει  
 ὁ θέσει νῦν παριστάμενος, καὶ δόξης ἐμφοροῦμενος θαυ-  
 ρακίης, βοῶν ἀπαύστως· ἀλληλοῦϊα.

Ψάλλοντές σοι τὸν ὕμνον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες, Ἀπό-  
 στολε θεόπτα Ἀνδρέα· ὁ γὰρ Χριστὸς οἰκείαν τιμὴν, τὴν  
 σὴν ὄντως ἐκδεχόμενος Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδί-  
 δαξε βοᾶν σοι πάντας.

Χαίρε σφαχὺς τῆς ἀγιωσύνης.  
 Χαίρε κρηπίς θεορρήμοσύνης.  
 Χαίρε νομοστόλε ὥραϊς τῆς χάριτος.  
 Χαίρε θεηγόρε τῆς θείας σαρκώσεως.  
 Χαίρε πᾶσι τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ Λόγου εἰπόν.  
 Χαίρε πλάνης τὴν σκοτόμαιναν κατὰ κράτος καθελὼν.  
 Χαίρε τῆς οἰκουμένης ὁ ἀκοίμητος πρέσβυς.  
 Χαίρε Πατριάρχης πολιοῦχος καὶ ὑλάς.  
 Χαίρε γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα.  
 Χαίρε παντὸς τοῦ Κόσμου ἀγλάισμα.  
 Χαίρε κοινὸν πρεσβευτὰ καὶ μεσίτα,  
 Χαίρε ἐμοῦ ἐξαιρέτως προστάτα.

Χαίρε μύστις Πρωτόκλητε.

Ὡ Πρωτόκλητε πάντων, Μαθητῶν Ἀποστόλων, Ἀ-  
 πόστολε θεόπτα Ἀνδρέα, ἐφύμνιον τοῦτο τὸ βραχύ, ὡς  
 τὰ τῆς χήρας δύο λεπτὰ πρόσδεξαι, καὶ τῆς μελλούσης  
 ὁὔσαι με κολάσεως, Θεῷ βοῶντα· ἀλληλοῦϊα.